

ÚVODNÍK

Napočtvrté a přitom v novém...

Tři roky Vás vítáme v jarní Ostravě, kdy jsme vždy na počest teplého počasí zalezli do kulturního domu Labyrint a kochali se divadlem. Moderní protiklad podzimních slavností ve starověkém Řecku, díky kterým samotné světové divadlo vzniklo. Jenže napočtvrté se počasí poněkud neumoudřilo a tak o to víc se těšíme na diváky 4. ročníku našich Ostravských bucharů. Na soubory již od úterý čekají tradiční porotci, kteří po každém představení provedou seminář o předchozí hře. Vše tak, jak jste zvyklí z předešlých let. Krom sálu samotného, ten je zcela nový.

Postoupí z přehlídky domácí scéna anebo se prosadí soubory z přilehlých měst? Odpověď nám přinese týden plný příběhů, osudů, pláče i smíchu, tance i jídla. Přejeme příjemnou zábavu na prknech, která znamenají svět. Za redakci Rachotu Michal Rychtr.

ODBORNÍ LEKTOŘI - POROTA

Ladislav Vrchovský – předseda poroty

Novinář, publicista, divadelní kritik.

Patří mezi zakladatele Společnosti pro kulturu a umění v Ostravě, kterou od roku 1996 vede jako její předseda. V letech 1994 až 2005 působil v médiích jako programový náměstek televizního studia Prométheus v Ostravě, jako moderátor odvysílal téměř tři sta repríz vlastního pořadu studia Českého rozhlasu v Ostravě pod názvem Rozhlasový lidový parlament. Posledních patnáct let se profesionálně věnuje divadelní kritice, přispívá do Divadelních novin a do vysílání Českého rozhlasu 3 Vltava, působí jako lektor a člen porot národních přehlídek amatérského a ochotnického divadla. Již 12 let spolupořádá ostravský mezinárodní festival Folklór bez hranic. Člen odborné rady Nipos-Artama pro amatérské činoherní divadlo. Člen kolegia pro udělování cen Alfréda Radoka.

PhDr. Hana CISOVSKÁ

se zabývá mnoho let dramatickou výchovou a divadelními aktivitami v jejích nejrůznějších podobách. Vedla amatérský divadelní soubor na Středním odborném učilišti Vítkovice, učila na Základní umělecké škole (tenkrát ještě pod názvem Lidová škola umění) literárně – dramatický obor (v Odrách!), učila na Střední škole Zdeňka Matějčka v Ostravě- Porubě osobnostní a dramatickou výchovu, učila na Janáčkově konzervatoři v Ostravě pohybovou výchovu, zabývala se dramaterapií v komunitě pro léčbu drogových závislostí – to většinou na částečný úvazek. Na plno se věnuje výuce dramatické výchovy a komunikativních dovedností na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity v Ostravě a pomáhá připravovat budoucí učitele, vychovatele a speciální pedagogy.

Bc. Věra Vojtková

Absolvovala na ostravské konzervatoři (obor herectví), na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity vystudovala obor speciální pedagogika (zaměření na logopedii).

Pravidelně hostuje v Těšínském divadle. Působí jako členka poroty dětských a studentských recitačních soutěží.

Od roku 1995 vyučuje na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě předměty jevištní mluva a umělecký přednes (na oboru hudebně dramatické umění), pedagogiku a psychologii (na oboru tanec).

Den PRVNÍ

Úterý 25.3.
18.30 hodin

D.N.A. Divadlo Nadšených Amatéřů Frýdek-Místek
FRANTIŠEK RINGO ČECH: DÍVČÍ VÁLKA

„Pes, který štěká, je nedovařený“

Roku 2011 vznikl nápad založit divadlo a po dlouhých úvahách se pojmenovali D.N.A. = Divadlo Nadšených Amatéřů. První zkoušky DNA probíhaly v sále restaurace U Vrby v Bruzovicích, ale domov našli až v místeckém divadélku Sokolík. Soubor si prozatím vybírá hry z pera Františka Ringa Čecha a jednu představily i na našem festivalu. Slavnou Dívčí Válku.

Příběh hry nás zavedl do doby knížete Přemysla, který by rád držel divokou pietu za svou ještě „čmoudící“ kněžnu Libuši, ale musí se hned bránit žádoucím útokům „starého kombajnu“ Vlasty. V příběhu narazíme také na háje chtivého panice Ctirada, na něj se věčně zlobící Šárku, koktajícího vladyku Vojena alias Častava, podpantofláka Bivoje a jeho družku Kazi a v neposlední řadě něměho vynálezce Okova. Do děje samozřejmě pravidelně naskakuje i jeho božstvo Lumča, který nikdy neopomene vše z poetizovat. Vlasta si odmítnutí od Přemysla

rozhodně nenechá líbit a plány na válku na sebe nedají dlouho čekat. Ještěže jsou dívčí války jen v divadle.

ROZHOVOR S HERCI:

K rozhovoru jsme ulovili nikoho většího nežli samotného principála souboru D.N.A. Ludka Lednického, představitele Přemysla a současně režiséra představení. Naše sličná redaktorka se jej zeptala na pár slov.

Běda mužům , kterým žena vládne?

No samozřejmě, to jsme tady slyšeli všechno. Takže k tomu už nemusím nic říkat. O tom je celá tahle hra. A o tom je i tenhle výsledek, máme být se sebou spokojení, šťastní a máme se vždycky v remíze.

Dokážete si představit ženu jako prezidenta?

Já si myslím, že žena... ať si vaří, ať si pere. Ať třeba hlídá děti, ale do politiky ať neleze.

Jak jste se k divadlu dostal a co pro Vás znamená?

Divadlo pro mě znamená v podstatě strašně moc. Přibližně před třemi lety mě tak z ničeho nic napadlo, že bych si to chtěl zkusit taky. A potkal jsem spoustu přátel, to tady vlastně vidíte a je skvělé, že to dělají jako já. Proto se tak jmenujeme: divadlo amatérských nadšenců.

Podíváte se na jiná představení během festivalu?

Budeme se snažit samozřejmě, ale bude to asi velice individuální. Všichni současně nejspíše ne, ale budeme se snažit.

HODNOCENÍ POROTY:

Před necelými třemi lety založený divadelní soubor si pro svůj začátek vybral předlohu v dobrém i špatném slova smyslu „profláknuté“ hry F. R. Čecha Dívčí válka. Tato hra oslovuje určitou, ale dosti početnou vrstvu společnosti vyhledávající spíše jednoduchý a přímočarý

humor. Pro začínající soubor to však není dobrý výběr, neboť chybí-li divadelní a především herecká zkušenost, je velmi těžké přebít v mysli diváků vliv originálu. Tím je dáno, že se publikum příliš nebaví, protože začátečníci ještě neznají možnosti ozvláštnění příliš známé předlohy.

I přes respekt k jevištnímu zpracování známému z provedení Prozatímního divadla F. R. Čecha (některé obrazy jsou doslova a do detailu převzaty) se soubor odvážil alespoň proměnit hudební složku inscenace. Až na jedinou výjimku, hudbu z filmu Tenkrát na západě,

nahradil všechny ostatní hudební motivy. Bohužel ani tuto jedinou situaci podkreslenou notoricky známou foukací harmonikou nijak neozvláštnil.

V herectví je také patrná malá jevištní zkušenost. Největším slabinou je jevištní mluva, a to u všech členů. Co se režie týká, výrazně lépe propracované jsou scény, ve kterých režisér a zároveň herec (zakladatel souboru Luděk Lednický) nehraje. Velkou práci si frýdeckomístečtí nadšení amatéři dali s výpravou, s kulisami a rekvizitami, které patří k tomu lepšímu, co inscenace nabízí.

Velmi potěšujícím faktem je samotný vznik souboru.

Velmi nadějně a perspektivně je nadšení všech jeho členů pro ochotničení. Pokud budou všichni na sobě dále pracovat co se rozvoje divadelních zkušeností a interpretačních schopností týká, zcela jistě přijde doba, kdy potěší diváky ještě mnohem více, než se zatím daří.

Za lektory: Ladislav Vrchovský

Den DRUHÝ

Středa 26.3.
19.00 hodin

Divadlo DEVÍTKA Ostrava

Pam Valentine: LÁSKA MEZI NEBEM A ZEMÍ

„...jedny šaty na celou věčnost. Kdyby byl svatý Petr svatá Petra, dovolil by mi zabalit si celý kufr“

Divadlo devítka je ochotnický divadelní soubor již od roku 2009, který sídlil zde ve společenském domě Labyrint. Od roku 2010, kdy uvedli hru „Jo, není to jednoduché“, se jim

daří ukázat divákům Moravskoslezského kraje každý rok nový divadelní kus. V roce 2012 našli nové útočiště v Michálkovicích, kde mimo jiné nacvičili svou dnešní romantickou komedii od Pan Valentine „Láska mezi nebem a zemí“.

Tento duchařský příběh se odehrává na Anglickém venkově, kde se nastávající rodiče snaží nalézt nový domov. Po chvíli naléhání na makléře se podaří snížit cenu a tak nic nebrání, aby se Flic a Simon nastěhovali do útulného domečku po nešťastně zesnulém Jacku Cameronovi. Ani jeden však netuší,

že Jack i jeho sličná manželka Susie jsou stále v domě přítomni. To kvůli jistých náboženských rozporů u nebeské brány. Kdo se duchů bojí, ať nechodí do Labyrintu!

ROZHOVOR S HERCI:

K rozhovoru se nám uvolila představitelka role anděla, paní Zdeňka Kulová. Tentokrát jsme byli bez asistentky, ale i tak jsme to zvládli ☺

Věříš na duchy a strážné anděly?

Ano. To myslím vážně, nikoliv ironicky. Vážně věřím.

Zažila jsi už situaci, kdy sis řekla: ještě že toho strážného anděla mám?

Samozřejmě. Vždy jsem si to myslela a dokonce jsem jednou byla přítomna na takové seanci, kde jsme anděly vyvolávali.

Věříš, že divadlo je koníček na celý život?

Určitě. Na celý život. Úplně. Protože celý život je divadlo a to je paráda.

Co znamená konkrétně pro tebe divadlo?

ŽIVOT! (proneseno hlubokým vážným hlasem, který byl následně nahrazen smíchem)

Máš v plánu se podívat i na další představení našeho festivalu?

Chtěl bych, ale nevím, jestli mi to vyjde. Mám nějaké osobní záležitosti, ale strašně ráda bych chtěla vidět v pátek Bobana.

HODNOCENÍ POROTY:

Soubor Devítka je zkušeným souborem, který má za sebou několik úspěšných divadelních inscenací, převážně komedií. Tomuto žánru zůstal věrný i tentokrát a představil se divákům

Bucharů romantickou komedií s duchařskou tematikou britské autorky Pam Valentine **LÁSKA MEZI NEBEM A ZEMÍ**. Konverzační komedie nabízí vtipné dialogy dvou manželských párů, které tráví čas ve společném domě. Zádrhel spočívá v tom, že jeden manželský pár již není mezi živými. Hlavním cílem inscenace je především pobavit, ale také má ambice přinést jakési poselství o tom, že „v životě je nejdůležitější rodina a láska“ (citováno z programu). Tento záměr soubor pod vedením Petra Rady bezesporu naplnil. Diváci se baví nad přehledně a logicky vystavěnými situacemi, stejně jako velmi dobrými hereckými výkony (například postava Anděla strážného v podání Zdeňky Kulové). Nutno říci, že se to daří především v situacích, kdy je důsledně naplňován žánr komedie a méně tehdy, kdy režisér žánr záměrně opustí a nechá promlouvat postavy bez příslušného nadhledu a humoru. Situace ztrácí lehkost a podle mého i dopad

na diváka. Vždyť i závažná témata lze sdělovat s humorem a nadsázkou aniž by ztratily svou podstatu. To ale neubírá na celkovém vyznění inscenace, protože opravdu diváky bavila a zaujala. Přispívá k tomu také účelně vyřešená scéna, stejně tak působí i složka kostýmní, která pomáhá dotvářet charakter postav. Zejména je čitelná a jasná barevná stylizace „duchů“, ale také kostým Anděla či matky Marcii.

Devítka je soubor, který roste s každou inscenací ve všech oblastech, režijní, herecké, scénografické... a nabízí divákům nejen dobrou zábavu, ale také hledá způsoby, jak se dotknout přes humor také témat závažnějších.

Za lektory: Hana CISOVSKÁ

Den TŘETÍ

Čtvrtek 27.3.
19.00 hodin

AUREKO II Ostrava
Jean-Michel Ribes: **DIVADLO BEZ ZVÍŘAT**

Skupina vznikla v roce 1976 z klubu Autorů v povijanu při DK Vítkovic v Ostravě a tvořili ji převážně vysokoškoláci a středoškoláci. Soubor působil při Obvodním kulturním středisku

v Ostravě-Porubě a dramaturgie souboru se soustředila na netradiční zpracování poezie a autorské adaptace. O dvacet let později se v ZŠ na Šeríkově ulici v Ostravě sešli pozůstalí členové bývalých ostravských amatérských divadelních souborů – Aureko Ostrava, Impuls a Divadlo na žíněnkách a vzniklo Divadlo Aureko II. Ostrava. Cílem byla vlastní tvorba, nepublikované texty, ale hlavně dobře pobavit sebe i diváka – pokud přijde. Soubor má za sebou hry „Andělů spadlých

dotýkati je zakázáno“ nebo Čtyřikrát nakrátko“. Pro diváky Ostravských bucharů si připravily kus J-M. Ribese: Divadlo bez zvířat.

Zas tak úplně bez zvířat to ale nebude. Jak zmínila porota, je třeba je někdy najít. Aureko si vybralo 4 příběhy, z nichž každý ukazuje nespočet různých lidských problémů a různorodých charakterů. „Tragedie“ přináší rodinný nesoulad (manžel vs. sestra), „Racek“ zmiňuje filozofickou stránku lidstva (létání vs. holič), „U.S.A.“ poukazuje na dědičné touhy, byť negativní (Bob vs. prezident) a „Rodina“ předvádí, co dokáže symbolika (otec vs. svět). I když jde o pultunové kuličkové pero...

ROZHOVOR S HERCI:

Tentokrát se nám povedlo odchytit herce a režiséra divadla Aureko II. Ostrava. Pan Dušan Zakopal, který byl několikrát i porotcem na našem festivalu, odpoví na pár otázek.

Pane Zakopale, v minulosti jste byl na tomto festivalu jako porotce, nyní jste zde jako herec, v čem je to pro Vás nové?

Zaprvé to divadlo hraji podstatě déle než porotuji. Divadlo jako hraní je pro mě, abych se přiznal, víc přirozenější než to porotování. I když porotuji v poslední dobou často.

Takže rozhodně raději hrajete, nežli byste seděl v porotě?

Ano nebo režírui. Taky.

Považujete divadlo v dnešní době za důležitou součásti života?

No samozřejmě. Já myslím, že je to velice důležitá součást, protože bez toho divadla, jak je známo, by se ta společnost, už zprvopočátku co existuje, vlastně neobešla. A já si myslím, že to tak bude i do budoucna.

Plánujete se podívat na tomto festivalu i na další představení?

Ano, budu chodit každý den. Já jsem byl včera. V úterý jsem nebyl, měl jsem nějakou jinou práci, myslím že scénické čtení v Atlantiku. Půjdu zítra a budu zde chodit až do neděle.

HODNOCENÍ POROTY:

Čtvrteční večer Ostravských Bucharů patřil divadelnímu souboru Aureko II. Shlédli jsme hru francouzského dramatika Jeana – Michela Ribese DIVADLO BEZ ZVÍŘAT, která se skládá z osmi aktovek, z nichž si soubor vybral čtyři: Tragedii, Racka, U.S.A. a Neděli.

V aktovce Tragedie dochází k rozepři mezi manželským párem, protože ON odmítá poděkovat po shlédnutí představení své švagrové za herecký výkon. Racek připomíná až filozofický rozhovor mezi holičem a zákazníkem, který jej přesvědčuje o tom, že lze překonat sílu, která nás svazuje, roztáhnout křídla a volně vzlétnout. V hříčce U.S.A. nejde z daleka jen o golf, ale také o přiznání, proč se jeden z hráčů brání oslovení „Bobe“, a následky z toho plynoucí. A v Neděli naruší pohodu poklidného dne obrovské kuličkové pero, jehož

přílet přivede otce na nápad odejít od rodiny a začít jiný život.

Diváka překvapí nečekané zvraty v jednání postav, které se rozhodnou zásadně změnit svůj život a vztahy. První a poslední z těchto absurdních hříček byly obsahově nejvýraznější a tvořily jakýsi oblouk celého představení. Výrazné herecké výkony vypovídají o tom, že protagonisté jsou již zkušení a vyzrálí herci. Je potřeba vyzdvihnout vysokou úroveň mluvního projevu, který je čitelný také proto, že se aktéři v dialogích „poslouchají“ a citlivě pracují s významovými pauzami.

Výběr hudby, která zazněla na začátku inscenace, byl dobrý, ale možná by prospělo, aby hudba vyplnila i předěly mezi jednotlivými aktovkami. Vznikl by tak větší časový prostor pro diváka, který tím pádem lépe „vstřebá“ nečekané a překvapivé závěry a situace vzniklé v těchto hříčkách. Závěrem lze říct, že jde o velice zdařilé představení, které diváky pobavilo nejen jemným humorem.

Za lektory: Věra Vojtková

Den ČTVRTÝ

Pátek 28.3.
19.00 hodin

BOBAN Bohumín

F. Zachárník, L. Veteška: JAK TO UDĚLAT,
ABY NEZŮSTALY HEZKÝ HOLKY NA OCET

"Vyhláší se desetiminutová přestávka, která potrvá patnáct minut, čili za dvacet minut se tu sejdem"

Divadlo BOBAN alias BOhumínské BAvidélko Nedělní, vzniklo roku 2007 při kulturní organizaci K3 Bohumín. Prvotně se zaměřili na pohádkové pásmo (Z pohádky od pohádky, Fimfárum), ale roku 2010 nazkoušeli hru J. Foglara "Rychlé šípy", která již byla orientována na starší publikum. Krom dnešního kusu " Jak to udělat, aby nezůstaly hezký holky na ocet" začínají zkoušet kompilaci Moliérových her s názvem "Paroháči".

Boban se svým neuvěřitelně početným souborem (cca 35 lidí) a jedinečným hudebním doprovodem kapely Ota Maňáka, se vždy do každé hry vrhne s nadšením

a vervou. Dnešní kus nás zavedl do 80. let, kdy v malém městečku stojí továrna na punčochy, uvnitř které pracují a přežívají desítky nešťastných děvčat. Vedle továrny je posádka vojenského útvaru, ve kterém pro změnu panuje absolutní dominance mužů. Centrálním pojítkem je vztah pracovnice Mileny a vojína Pavla, jejichž láska v tomto prostředí kvete i vadne. Z dobroty kapitána Klímy se podnikne vzájemné družení spolků a na povrch vyvstanou ukryté vzpomínky. Zda se Milena a Pavel nerozhádají na věčnost, zda ředitelka Veselá taky někdy roztaje a zda se Julie konečně pořádně nají, to se dozví každý návštěvník divadla Boban.

ROZHOVOR S HERCI:

Na rozkaz redaktora Rachotu (mě) se na rozhovor dostavil voják Mirek, Laďa Filák. Po předpisovém pozoru a přihlášení se do služby zodpověděl několik otázek. Neopomenul zdůraznit, že pro špičkový časopis si čas vždy najde. Ve svém volnu, samosebou. ..

Byl jste na vojně?

Ano, na vojně jsem bohužel byl.

A vzpomínáte na to rád?

Jak na co. Podle toho, na co se mě zeptáte. Ta vzpomínka bude vážně vypadat podle toho, na co se mě budete ptát.

Tak jestli to bylo minimálně tak veselé, jako dnešní představení.

Todle je jen takový koncentrát toho dobrého, na ty špatné věci lidi strašně rádi zapomenou. Samozřejmě pokud máte smysl pro humor a vojáci z povolání vám to umožní, tak se v té "pakárně" můžete i někdy pousmát.

Máte v souboru silnou převahu žen, kdo má hlavní slovo?

Samozřejmě muži! Ale moc nahlas bych to neříkal. Ahoj Martino!(kolemjdoucí kolegyně se se zájmem zastavila) ... nic nic, v pořádku.

Je pro Vás divadlo jako koníček nebo jako celoživotní záležitost?

Tak mě to hlavně živí, že jo. Za každé představení dostanu svůj díl plus režie.

Přijdete se podívat na další představení festivalu?

Rád bych, dostal jsem volnou vstupenku a bydlím tady nedaleko odsud. Takže bych rád o víkendu přišel na ostatní divadla, abych se podíval, jak to hrají, jak to dělají, a abych se něčemu dalšímu přiučil.

HODNOCENÍ POROTY:

Soubor BOBAN na letošní přehlídku přivezl muzikálovou komedii JAK TO UDĚLAT, ABY NEZŮSTALY HEZKÝ HOLKY NA OCET. Hra je situována do prostředí továrny na punčochy a internátu, který je plný mladých dívek toužících po lásce, ale naštěstí je v okolí vojenská posádka. .. Děj nás přenesl do osmdesátých let minulého století, kdy se na jevištích divadel řešily otázky závazků SSM, problémy narušitelů hranic, vyskytovali se hodní a vstřícní velitelé a pochopitelně hrdinové ve zbraní. Bohumínským se podařilo velmi dobře přenést nás do příslušné doby scénou, kostýmy i dalšími retro atributy (opravdový kotoučový magnetofon , reálné gramofonové desky, kubánské pomeranče v stovce apod.). Příběh hrají s velkou chutí a nadšením, jejich energie je nakažlivá a diváci to oceňují velmi často potleskem na otevřené scéně. Často se však objevuje v publiku smích a to na místech, která mají být emočně vypjatá a romantická (např. když ředitelka internátu Veselá vypráví s dojetím děvčatům svou romantickou a zároveň tragickou vzpomínku z mládí). Provedení této scény napovídá, že by celý příběh mohl být pojat jako parodie, ale

v jiných scénách hry tomu nic nenasvědčuje. Hlavním problémem inscenace je tedy žánrová nevyhraněnost, balancování mezi romantickým příběhem poplatným době, ve které vznikl a parodií na tyto hry. Naopak velkým kladem je hudebnost souboru, nejen skvělá kapela pod vedením Oty Maňáka a autorské písničky, ale také vyvážené dovednosti zpěvní všech členů souboru. Za zmínku stojí song vrátného Hromádky v podání Evžena Vašulína, který je nejen výborným hudebním číslem, ale také herecky zvládnutým výstupem. Divadlo BOBAN si buduje velmi zdařile svůj vlastní originální přístup, svou vlastní poetiku a k tomu jim držíme palce.

Za lektory: Hana Cisovská

Den PÁTÝ

Sobota 29.3.
14.00 hodin

Ochotnický spolek malenovický
Pavel Kuběna: VRAŽDY V HOTELU PINE HILL INN

„Slyšela jsem, že pomáhal i při nepokojích v Indii, jak tam byl ten malý hubeňour Gándhí a spol..“

OSM zahájil svou činnost na jaře roku 2011. Nejvíce se o tom zasloužila Jana Ramínková a Pavel Kuběna. Navázali tak na bohatou tradici amatérského divadelnictví v Malenovicích a jejich prvním kusem byla hra „Povídáčky o zbojnicích aneb Ondráš.“

Anglie 30.let a oblíbený hotel Pine Hill Inn. Místo setkání spisovatelů, plukovníků, reverendů a spisovatelů. Ředitelka hotelu Sarah vždy dbá na spokojenost všech svých hostů a za pomoci barmana Mika a detektiva Franka se jí to vždy dařilo. Do té doby, než jedna ze starších návštěvnic hotelu nalezne mrtvou ženu. Po obeznámení všech hostů s nenadálou situací je zahájeno vyšetřování. A zahradník tentokrát chybí...

ROZHOVOR S HERCI:

Během nakládání kulis jsme (jsme = já) zastihli hrdého člena OSM, vynikajícího tanečníka Zdeňka Chlopčíka. Opět jsem byl bez asistentky, takže se dotázaný moc neusmíval 😊

Ve své roli hrajete barmana hotelu, měl jste v minulosti možnost být barmanem, například na škole?

Vůbec ne, ale já doma obsluhuji svou rodinu, takže zkušeností mám hodně.

Jak jste se dostal k divadlu?

Zjistil jsem, když jsem se nastěhoval do Malenovic, že tam funguje ochotnický soubor a já jsem vždycky chtěl hrát, takže to bylo zcela evidentní, že tam budu hrát.

Jak je to dlouho?

Dva roky, tři roky?

Budeme mít možnost Vás vidět i v další roli?

Určitě budeme dělat další, určitě ještě více úspěšnou hru. Takže pokud na mě zůstane nějaká malinká role, tak ji velice rád přijmu.

Máte v plánu zůstat na festivalu a podívat se na další představení?

Nevíme, protože jsme tady dohromady. Nevím, jak ostatní, za sebe bych určitě chtěl. Zítra se možná přijdu podívat na své kamarády, kteří tady budou hrát, ale musíme se domluvit všichni.

HODNOCENÍ POROTY:

Inscenace s názvem Vraždy v hotelu Pine Hill Inn, která vyšla z pera jednoho z členů OSM Pavla Kuběny, je již druhou nastudovanou hrou. Děj se odehrává v Anglii v roce 1932 v malém městečku. V hotelu, ve kterém se objeví celá plejáda charakteristických hostů a personálu, dojde ke dvěma vraždám.

Po přečtení textu hry jsem očekávala příjemnou komedii a tento pocit umocnila i reprodukováná nahrávka na začátku představení. Ta upozorňovala humornou formou publikum, aby si vypnulo mobilní telefony. Tento mnou očekávaný žánr se pak nepodařilo souboru zcela splnit (již nemluvě o tom, že v anotaci je hra uvedena jako „nefalšovaná postmoderní parodie“ – přičemž prvky parodie se také objevily jen v náznaku, byť text k tomu krásně vybízel). Herci se během

jednání často obracejí k publiku a vtahují ho do děje i v situacích, kdy to může působit rušivě a rozbíjejí se tak dialogy, které mezi postavami probíhají. Je evidentní, že tato potřeba brát si diváka coby svědka, vznikla také proto, že má soubor v publiku vždy mnoho příznivců. Snaha o pregnantní výslovnost nejen rozbíjela nonverbální projevy, ale utrpěla tím i sdělnost replik, které často herci neříkali po smyslu. Souboru bylo doporučeno důsledněji dodržovat tzv. čtvrtou stěnu, jejíž porušení je možné tehdy, když je to funkční. Také bylo upozorněno na to, že udržením průběžného jednání postavy a udržením napětí získají větší pozornost a zaujetí publika dějem hry.

Porota v závěru zhodnotila, že i přes některé nedostatky, které inscenace obsahovala, je soubor přínosem pro amatérské divadlo v našem regionu. Během dalšího získávání zkušeností na divadelních prknech bude mít stále více příznivců.

Za lektory Věra Vojtková

Sobota 29.3.
17.15 hodin

Divadlo Skřítek Havířov
Luděk Talián: „JAK POTOPIT DOKTORA MRÁČKA“
ANEK „KŘÍŽEK“

„Ale Helence to říkat nebudeme“

Skřítek byl založen na podzim roku 1994 a od té doby počet členů neustále kolísá. Od pětice nadšenců až po padesátihlavý soubor herců neherců. Krom dnešní hry soubor hraje komedii TROJA, Svatební noc a nově zkouší kus „Kontrola nemocných“. Dle slov souboru je pro ně úspěch měřitelný pobavením publika.

Karel, Jan a karty. Ideální kombinace na večer bez žen. Jenže ona jedna žena přijde a za ní hned druhá. Nemusí se řešit, co je horší, zda omdlelá mladá dívka nebo naopak zcela živá tchýně. Na dokonale jiný večer by stačila jen jedna. Ale ženy jsou dvě a po prozkoumání příběhu mladé dívky se vymyslí plán, který nenechá jednoho souseda chladným. Však on ten křížek/Mráček bude polapen.

ROZHOVOR S HERCI:

Jeden z karbaníků/teroristů si svlékl kuklu, odhodil výzbroj a uvolil se ke zpovědi. Zdeněk Tomeček tentokrát sám za sebe. Ale na fotce budeme muset jeho obličej rozpixelovat...

Jak vy trávíte čas, když jste sám doma?

Když jsem sám doma? Já mám spoustu koníčků, kromě toho, že hrají divadlo, tak ještě včelařím a vedu turistický klub a pořád něco kutím. Takže pořád něco dělám. Nemám čas si udělat volno. Píšeme nové hry, přemýšlíme nad divadlem a tak podobně. Nestihám (smích)

Čili se nemůže stát, že by jste pak s tchýní přepadl sousedy?

No (polemizuje), je to tak trochu nadsázka, ale není vyloučené, že se to nestane (smích)

Je pro Vás divadlo jenom koníčkem nebo něco mnohem víc?

Určitě to není jenom koníček. Já vím, že se tomu nechci nebo nemohu věnovat profesionálně. Je to pro mě zadostiučinění, když můžu divákům zahrát a oni mi za to zatleskají, přijdou za mnou a řeknou „strašně se nám to líbilo“ a proto to hrají pro ně. A je kolem toho ta správná parta, se kterou si užijeme spoustu srandy a je to velmi dobře strávený čas.

Viděl jste nějaká představení z našeho festivalu nebo máte v plánu zůstat dneska?

My jsme přijeli až dneska, protože máme tady kolegyni přímo z nemocnice a já dneska dojel z lázní, takže to bylo celé takové honem honem a jsme teď trošičku limitováni časem kvůli materiálu, který musíme vrátit. Ale já znám místní divadla a vím, že jsou velice kvalitní. Viděli jsme je loni, kdy jsme je navštívili na přehlídce v Bohumíně nebo se na ně byli podívat jinde.

HODNOCENÍ POROTY:

Divadelní soubor SKŘITEK z Havířova se představil inscenací s názvem JAK POTOPIT DOKTORA MRÁČKA ANEB KŘÍŽEK. Autor scénáře a zároveň režisér Luděk Talián nechal

rozehrát příběh jedné „lsti“, která dopomohla k získání vzácné památky zpět do rukou majitele. Diváci viděli sympatické zpracování jednoduché zápletky postavené na sérii dialogů mezi postavami. Zádrhel inscenace tkví však právě ve scénáři, ve výstavbě příběhu. V úvodu je nabídnuta zajímavá situace setkání čtyř postav a jejich naplňování „podrazu“ na podvodníka. Divák očekává, jak bude rozehrána tato rovina, očekává, jak bude celá lest důmyslně vymyšlena. Bohužel toto očekávání není naplněno. Není jasné, jak do sebe jednotlivé části lsti zapadají a navíc místo důvtipu vyhrává násilí, které nakonec předmět dostane zpět k majiteli. Soubor se

opírá především o hereckou složku, která má dobrý základ, ale také rezervy v dovednosti jednat na jevišti, vést dialog nejen slovem, ale také řečí těla. Přesto je potřeba ocenit rozhodnutí jít nelehkou cestou autorského divadla a k tomu přejeme souboru hodně zdarů do budoucna.

Za lektory Hana Cisovská

Sobota 29.3. 19.45 hodin	Bílé divadlo Ostrava Bohumil Hrabal: HRÁZ VĚČNOSTI
-----------------------------	--

„aby bylo pohlazení, musela být nejdřív přesdržka“

Bílé divadlo je volné umělecké sdružení, které se již 32 let zabývá jevištními i tzv. paradivadelními experimenty. Je to divadlo akce, jeho inscenace jsou převážně činoherní, podbarvené hudebním motivem, obsahující prvky performance a experimentu. Divadlo hraje v sálech a na veřejných prostranstvích po celé Evropě. Zatím posledním úspěchem je vystoupení na celostátní přehlídce Divadelní Děčín 2011, kde divadlo zvítězilo v kategorii hudební divadla.

Smetiště, řekne nezasvěcený. A má pravdu. Jenže smetiště čeho? Lidí, jenž už nechtějí spořádaně žít? Nebo myšlenek a ideálů samotných? Z papíru člověk udělá knihu a z té zase jinou knihu. Ale je to opravdu to, co hledá nebo snad něco víc? Odpovědi i další otázky nalezneme v představení „Hráz věčnosti“. Bílé divadlo jej opět umístilo přímo do hlediště a za pomoci netradičních rekvizit nám předkládá jisté

pravdy v jistých realitách. Pivo teče proudem a myšlenky rovněž. Pivo se vypije, ale myšlenka? Ta zůstává...

ROZHOVOR S HERCI:

Závěrečné odpovědi dnešního dne nám řekne představitel jedné z hlavních rolí večerního představení, pan Luděk Jičínský. Stále ve špinavém oblečení, ale s čistou hlavou a dobrou náladou. A to i navzdory věčně chybějící sličné asistentce.

Jak se jezdí mezi diváky na kole?

Ono je to složité podle toho prostoru. Pokud se dohodneme, jako že dneska nám to teda moc nevyšlo, že Honza jak hraje přede mnou, jak mi udělá prostor, tak já to můžu objet čtyřikrát, pětkrát, šestkrát a není s tím problém. Ale dneska on ta piva nastavil tak nešťastně, že jsem musel se odstrkovat. Nicméně to řeknu takhle, já jsem starý cyklista, takže mi to nedělá problém jezdit na kole a jednou rukou držet pivo v ruce. Ale musím mít na to prostor.

Jak probíhají zkoušky v takto alternativním prostoru v hledišti?

Tady se právě obávám, že prozradím naši tajnou informaci, že v našem věku ty zkoušky moc neprobíhají. (smích) A ono je to všechno udělané na tom, že to prostě musí vyjít.

Jaká je vaše nejveselejší vzpomínka spojená s divadlem?

Ježíši Maria, to podle mě chcete strašně hodně. Ted' si nevzpomenu. Kdybyste mi dal deset minut, já si možná na něco vzpomenu.

To nevadí. Byl jste už na nějakém představení z festivalu anebo jste zde tento týden poprvé?

Tento týden jsme tu poprvé, protože my jsme včera dělali ještě ten běh 100 metrů Bohumila Hrabala v centru Ostravy. To jsme chystali, potom jsme museli trochu odpočinout, takže jsme tady bohužel dneska poprvé... A mám tu vzpomínku, pokud chcete.

Jistě

Jsme jednou hráli v Německu na narozeniny jednoho městečka, kde mají v parku takovou veřejnou scénu, kde hrají operu. Mají tam postavenou třípatrovou budovu a z ní se různí herci vyklánějí a zpívají a jezdí tam v koloně a všechno je tam nádherné. A my jsme se tam náhodou dostali v době, kdy ta byl nějaký festival a pan Číhal nic netuše začal večer zpívat z nejvyššího patra „cikánský baron jsem já“ a už po nás šli policajti a pořadatelé. To bylo hodně veselé

HODNOCENÍ POROTY:

Na hrací ploše je hromada starého papíru, rozložených papírových krabic, kolem bedny plné starých knih a nejrůznější harampádí, navozující obraz sběrný starého papíru. Diváci sedí před a po stranách hracího prostoru. Postupně přicházejí postavy Hanti, Vladimíra a Bondyho v podání Jana Číhala, Ludka a Petra Jičínského. Přednášejí úryvky textu Klubů poezie Bohumila Hrabala v podobě vzájemných monologů, občas přejdou do dialogů a hraných situací. Dění na hrací ploše doprovází harmonikář oblečený v lidovém kroji. V průběhu představení přichází postava Cigánečky, oblečená také v lidovém romském kroji, v podání Jany Sglundové. Cigánečka zazpívá děv romské písně, a odejde.

V silně metaforické rovině probíhá filozofická rozprava složená ze dvou textů, jak je sám Bohumil Hrabal do Klubů poezie vtělil: Jan číhal přednáší filozofující úryvky z Příliš hlučné samoty, Luděk Jičínský přijíždějící na kole (metafora dynamického textu o Vladimíru Boudníkovi) stejně jako v literární předloze vede s textem Hanti vnitřní monolog. Samo spojení obou textů, jednoho hluboce filozofujícího (Hant'a) a druhého příběhového (Vladimír) sebou

nese konflikt, vyjádřený na scéně stavbou hráze z papírových krabic, kterou mezi sebou Hanťa a Vladimír postaví, aby ji zase v obraze vzájemného porozumění zbořili.

Třetí postava, Bondy v podání Petra Jičínského, má být ztělesněním básníka Egona Bondyho, na kterého v Příliš Hlučné samotě také Bohumil Hrabal vzpomíná. Petr Jičínský, v barvitějším kostýmu s dandyovskou čepicí na hlavě, je jakýmsi ztělesněním básnictví jako takového, a zdařile představuje zoufalství Egona Bondyho z bohémství Vladimíra Boudníka, jak o tom Hrabal píše v Hlučné samotě.

Vše, co se na hrací ploše děje, je obrazem hledání životního rituálu v reálném světě, a zároveň vyjádřením Bílého divadla k dnešnímu světu, který už si necení ani tradice, ani vzdělanosti, ani umění, ani krásy.

Představení provedené v rámci přehlídky Ostravské Buchary trpělo nemožností komunikace herců s diváky sedícími v zadních řadách, kteří nedohlédli na dění na hrací ploše. V rovině mluvního projevu poněkud za ostatními, co se srozumitelnosti přednášeného textu týká, zaostával Luděk Jičínský. Také kolektivní režie se příliš nevyrovnala s úlohou Bondyho, který v průběhu inscenace sestavuje dohromady papírové krabice, což je poněkud v rozporu s posláním postavy. Stejně tak Cigánečku neodnáší drak, jak je v textu řečeno, neboť papírového draka stále drží v ruce Vladimír a drak zůstal nadále mezi starým papírem, čímž byl poetický obraz této situace devalvován.

Celku nelze upřít velmi silný emocionální náboj, a poselství. Apel na to, aby lidé odstoupili od pragmatického způsobu života a hledali ve svém pozemském bytí poezii a krásu, je tu stejně jako v díle Bohumila Hrabala dostatečně silně vysloven.

Za lektory Ladislav Vrchovský

Den PÁTÝ

Neděle 30.3.
13.00 hodin

DS „Pod zámek” Kyjovice

Ray Cooney: JE TO V RODINĚ!!!

"Nojo, nikdo po tobě přece nemůže chtít, aby sis pamatoval jména lidí, za jejichž životy zodpovídáš..."

Divadlo z Kyjovic navazuje na činnost sokolských divadelníků z předválečné i poválečné doby.

Po roce 89 soubor vystupoval pod hlavičkou ADS Sokol Kyjovice a uvedl na svět víc jak dvouciferný počet her. V roce 2007 došlo k přejmenování souboru na Divadlo pod zámek a byl ustálen počet členů na 12 (hostující nepočítaje). Navzdory různým překážkám (například dojíždění členů z jiných okresů) se jim daří nacvičit kvalitní hry, jako je například "Je to v rodině".

Vánoční přehlídka a lékařské sympozium zkomplikují chod jakékoliv nemocnice. Ale když se k tomu přidá dávná milénka primáře, jejich zdivočelý syn a horlivý policista, je na pěkný cirkus zaděláno. Manželka se samozřejmě nesmí nic dozvědět a ředitel správní rady chce vidět primáře Mortimora přednášek na sympoziu. Jak

to vše zvládnout, všechny pochybnosti zahnat a nezabít u toho hlavní sestru, to je úkol pro pravého superhráče. Teda do té doby, než se mu všechny vymyšlené zkušenosti zhmotní za pochodu. Však on se už ale nějaký ten náhradní otec najde...

ROZHOVOR S HERCI

Doktor Mortimore okamžitě na rozhovor! Doktor Mortimore! Aneb Jaromír Drozdek a jeho odpovědi v posledním den festivalu.

Líbilo by se Vám povolání doktora?

Povolání doktora by se mi velice líbilo, ale asi ne v tak ztřeštěné nemocnici jako byla v naší hře, ale jinak si myslím, že je to dobré povolání a zábavné.

Dokážete v osobním životě taky dokonale vybruslit ze složitých situací?

No já se o to snažím, ale je pravda, že já jsem spíše introvert a tady ta role byla člověka ambiciózního. Takového, co se snaží ty problémy řešit tak, že je hází na jiné a zatahuje do toho ostatní a tahá je do problému a to úplně můj styl není.

Jak jste se dostal k divadlu?

Já jsem se dostal k divadlu tak, že jsem byl osloven naší paní režisérkou, se kterou jsme nacvičili tuto hru. Ale protože bohužel má zdravotní problémy, tak s námi tady dneska nemůže být. Ona hrála i tu matinku doktora Bonnyho, která se objevuje na konci celé hry, ale protože je to paní, která letos oslavila myslím 80 let, tak její zdravotní problémy ji zabránily tady být. A jelikož ta parta kolem divadla je taková báječná, tak jsem tady vydržel pět šest let a hraji tady s nimi. A velice rád.

Byl se někdo od Vás ze souboru podívat na jiná představení?

Byla tady kolegyně se podívat včera, takže viděla 3 představení a já jsem byl na tom semináři o jevištní mluvě.

HODNOCENÍ POROTY:

Inscenace velmi známé a velmi často hrané bulvární komedie Je to v rodině v provedení kyjovických ochotníků trpěla všemi znaky ne zcela zvládnutého divadelního řemesla, což je pro tituly v tomto žánru podmínkou úspěchu.

Většina postav byla přehraná, některé naopak podehrané, opravdu věrohodné postavy se na jevišti nevyskytovaly. Režie si neporadila s výstavbou humorných situací až na jedinou výjimku, a to v případě, kdy byl v akci představitel postavy senilního Billa. Tyto situace odpovídaly nárokům na inscenovaný žánr, a herec sám (J. Moravec) prokázal značný komediální talent.

Publikum ne zcela seznámené s možnostmi, které předloha nabízí, však představení přijalo a v rámci možností se bavilo. Kyjovickým ochotníkům lze doporučit, aby příště vybírali tituly s ohledem na možnost věrohodného obsazení vzhledem k věku postav a jejich představitelů, a věnovali více pozornosti konkrétnímu vyložení postav, vztahů a situací. Soubor jako takový však má díky radosti z ochotnické činnosti perspektivu dělat v rámci daných podmínek dobré divadlo.

Za lektory Ladislav Vrchovský

VÝSLEDKY

Nominace na celostátní přehlídku DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2014:

Aureko II s inscenací hry DIVADLO BEZ ZVÍŘAT

Doporučení na celostátní přehlídku DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2014:

Bílé divadlo s inscenací hry HRÁZ VĚČNOSTI

Individuální ocenění:

CENY

Zdeňce Kulové za herecký výkon v roli Anděla ve hře Láska mezi nebem a zemí

Lei Dokupilové za herecký výkon v roli Luisy ve hře Divadlo bez zvířat

Petru Vernerovi za herecký výkon v rolích Jeana-Clauda a Pána Two ve hře Divadlo bez zvířat

Dušanu Zakopalovi za herecký výkon v roli Otce ve hře Divadlo bez zvířat

Evženu Vašulínovi za herecký výkon v roli vrátného Hromádky ve hře Jak to udělat, aby hezký holky nezůstaly na ocet

Janu Číhalovi za herecký výkon v roli Hanti ve hře Hráz věčnosti

Aureku II za inscenaci hry Divadlo bez zvířat

Bílému divadlu za inscenaci hry Hráz věčnosti

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Aleně Dunatové za herecký výkon v roli Vlasty ve hře Dívčí válka

Štěpánu Rendlovi za herecký výkon v roli Simona Willise ve hře Láska mezi nebem a zemí

Zuzaně Vobecké za herecký výkon v roli Matky ve hře Divadlo bez zvířat

Otovi Maňákovi a kapele za hudbu i inscenaci hry Jak to udělat, aby hezký holky nezůstaly na ocet

Lubomíru Blahovi za herecký výkon v roli Malcolma ve hře Vraždy v hotelu Pine Hill Inn

Pavlu Kuběnovi za text hry Vraždy v hotelu Pine Hill Inn

Adélce Sýkorové za herecký výkon v roli Rosie ve hře Vraždy v hotelu Pine Hill Inn

Jarmile Žilkové za herecký výkon v roli Valérie ve hře Jak potopit doktora Mráčka aneb „Křížek“

Petru Jičínskému za herecký výkon v roli Bondyho ve hře Hráz věčnosti

Janě Sglundové za herecký výkon v roli Cigánečky ve hře Hráz věčnosti

Jaromíru Drozdovi za herecký výkon v roli Dr. Mortimora ve hře Je to v rodině!!!

Janu Moravcovi za herecký výkon v roli Billa ve hře Je to v rodině!!!

CENA DIVÁKA

Divadlu Devítka za inscenaci hry Láska mezi nebem a zemí

HODNOCENÍ PŘEHLÍDKY ZA POROTU LADISLAV VRCHOVSKÝ

Ostravské Buchary 2014 prokázaly vzrůst kvality i kvantity ochotnického divadla v regionu. V průběhu přehlídky převládal žánr komedie, objevil se však i pokus o muzikál, absurdní drama a filozofující jevištní montáž. Díky výrazným uměleckým počínům v podobě inscenací souborů AUREKO II (J. M. Ribes: Divadlo bez zvířat) a Bílé divadlo (B. Hrabal: Hráz věčnosti) měla tentokrát odborná porota ztíženou práci při výběru inscenace k nominaci a k doporučení na národní přehlídku. Nakonec díky většímu využití potenciálu textové předlohy zvítězilo AUREKO II a Moravskoslezský kraj tak bude mít zástupce na celostátní přehlídce činoherního divadla, neboť tomuto souboru byla udělena nominace. Bílé divadlo bylo do programu celostátní přehlídky doporučeno, a je na pořadateli Divadelního pikniku Volyně, zdali inscenaci Hráz věčnosti do programu zařadí.

Velkým přínosem pro soubory byl seminář o jevištní mluvě Věry Vojtkové.

Poděkování patří organizátorům přehlídky, občanskému sdružení Šupiny i Divadlu Devítka, kteří vytvořili pro soutěžní přehlídku dobré zázemí.

Organizátorům přehlídky lze doporučit, aby nadále usilovali o celkový počet osmi soutěžících souborů, jak tomu bylo letos. Jen tak bude naplněna podmínka regulí celostátní soutěže a Moravskoslezský kraj bude moci vítěze Ostravských bucharů i v dalších ročnících do celostátního kola přímo nominovat. Vzestup kvality ochotnického divadla v regionu si to zcela jistě zaslouží.

HLASOVÁNÍ DIVÁKŮ

Přítomní diváci vždy po skončení představení hodnotili předvedenou inscenaci. Hodnocení probíhalo jako ve škole. 1- výborně až 5 – nedostatečně. Poté se provedl aritmetický průměr k počtu hlasujících diváků. Soubor s nejnižším průměrem získal „Cenu diváka“. Výsledky jsou následující:

Divadlo Devítka	1,070
DS „Pod zámkem“	1,239
Boban	1,241
OSM	1,302
D.N.A.	1,632
Bílé divadlo	1,825
Aureko II	2,042
Skřítek	2,483

ZÁVĚREM

Kde se vzal, tu se vzal, konec festivalu se nám ozval. Po rekordních 6 dní trvaly 4. Ostravské buchary a opět svou kvalitou neklamaly jak diváky, tak ani odbornou porotu. V úterý jsme si zabývali s dívkami, ve středu sledovali lásku živou i nadpozemskou. Čtvrtek byl ve znamení filozofování bez zvířat, pátek zase ovládly holky, co nechtějí zůstat na ocet. Sobota byla pestrá. Proběhly dvě vraždy, jednou násilné přepadení, jedna odborná přednáška a na večer jsme oslavili 100 let od narození Bohumila Hrabala. Nedělní odpoledne nám zpřijemnil doktor Mortimore a pak se už mohly rozdat ceny. Moc děkujeme za podporu, kterou jste nám věnovali. Na některá představení nám málem nestačila kapacita sálu. Díky bohu za balkon nahoře. Je neděle odpoledne, uklízejí se židle, sundávají se vývěsky a plánování jubilejního pátého ročníku může začít. S pozdravem Já :-)